

7. Jul. 1845

FAKTA

Dato:

7. Jul. 1845

Sidetal:

Dagbog F, side 52-55

Dagbogens placering:

Den kgl. Kobberstiksamling, inv.nr.

KKS19997

Trykt udgave:

Bjarne Jørnæs (red.): Johan Thomas

Lundbye. Rejsedagbøger 1845-1846,

Statens Museum for Kunst 1976, s.

102-104; Jesper Svenningsen (red.):

Seks år af et liv. Johan Thomas

Lundbye – Dagbøger om tro, skæbne,

kunst og kærlighed, København 2018,

s. 348-349

TRANSSKRIFTION

Mandag 7 July. Genf.

Jeg har idag besøgt Mr Diday¹ i hans Værksted. Han er en midaldrende Mand med et strængt Ansigt, lidt skaldet; men han havde et meget venligt Væsen. Vi underholdt os en Timestid paa fransk, saa godt jeg formaaede; jeg viiste ham mine Tegninger, som lod til at behage ham, og til sidst valgte han nogle af mine raderede Blade og Chr: Hennebergs Træsnit efter min Tegning: Hesten og Føllet,² hvilke Ting jeg bad ham modtage. – Derfra gik jeg til hans berømte Elev: Calame,³ en lille sortsmudset Mand i langt rigere Omgivelser. Han havde i Arbeide: Templerne ved Pestum, et Billed med en smuk Virkning; men jeg bliver ved den Mening, jeg fattede om disse to Kunstnere efter i Musée Rath at have seet de første Arbeider af dem: jeg savner Natur og Simpelhed i Behandlingen. Dertil kommer: at ingen af dem har megen Farve. Men Calame især har en prægtig Opfatning, det kan man ikke negte ham. – Calame modtog alle mine •53• Raderinger samt Træsnittet,⁴ og gav mig 6 nydelige Blade af hans egne, der næsten ere mig kjærere end hans Malerier. Det vil jeg dog ikke sige, men de ere nydeligt gjort, og jeg gik meget fornøiet fra ham, søgte lige til Posten, hvor der havde været to Breve til mig, som begge vare afsendt til Rom. Da blev jeg noget ilde tilmode, Bureauet var lukket igaar, hvordan i al Verden skal man væрге sig mod Sligt. To Breve, hvilken Glæde! og nu maa jeg idetmindste vente 7 Dage og vel mere, inden jeg naaer Rom. Det var fra Dig, velsignede Moder!⁵ og vel fra Fru Høyen,⁶ kan jeg tænke. Nu skulle I modtage mit 3die Brev, som I vel see, skjøndt det er til mine Venner. Og endnu intet Ord er kommet til mig fra Hjemmet. Ret længe vil jeg dog ikke godt holde ud at reise, det mærker jeg vel, skjøndt det bliver vel dog bedre, naar jeg faaer et ordentligt Hjem i Italien, og slipper alle disse talløse Bekymringer for Pas, Regninger, Befordringer, Sprog o s v, som dog piner[,] Baggage ikke at forglemme med Visitation og Drikkepenge – det er utaaleligt!

•54•

3 Fr. 60 Centimes for et Brev til Vennerne i Danmark.

1 – 50 – for en Redekam. – til Skjægget.

Idet jeg skriver videre og videre i min Dagbog, føier et Billed efter det andet i min Tegnebog, kan jeg ikke andet, end med Savn tænke paa: at en af mine Nærmeste, der ved sin Hjemkomst allermeest skulde have glædet sig ved disse Ting, hun er borte, gik bort faae Dage før jeg forlod Slægt og Venner. Louise Lundby⁷ saae alt min Reise imøde med deeltagende Spænding, da kaldtes hun selv til en længere ad en stille, dunkel Vei, hvor der er bedre end her for den sande Christen; men hvem er det, om hver Handling, hvert utilbørligt Ord, vor hele hemmelige Brøst blev lagt paa Vægtskaalen? – Dog, Guds Naade ligger paa den anden, og den veier lettelig op selv store Forbrydelser, vil jeg tro.

senere samme Aften

Det er underligt at tænke paa, at jeg, der nylig levede saa ganske som Skik og Brug er i Danmark, saa snart skulde sidde paa Gaden i Genf med min lille Pibe i Munden, under den store Gaslampe, i Passiar med min Vertinde. Og dog gjorde •55• jeg det netop saaledes efter en lille Spadseretour paa den smukke store Quai ved Rhonen. Havde ikke de to Breve forfeilet mig, da skulde Opholdet i Genf været ret behageligt. Det var den første Hvile, jeg nød, kunde i Erindringen nyde det smukke Schweiz, kunde i Ro skrive til mine Venner,⁸ og endda faa Tid til at tegne lidt. Imorgen Kl 6 til Lyon; om en Ugestid skal jeg vel være i Rom hos Landsmændene. –

Min Regning her i Hotel grand aigle 18 Fr 50 Cent.

For et Par Støvler forsaalet (ublue) 6 –

For Vadsk – veed jeg endnu ikke. – 1 –

¹ François Diday (1802-1877), schweizisk landskabsmaler.

² Træsnittet efter Lundbyes tegning af en hoppe med sit føl blev udgivet i A.C.F. Flinchs Xylografiske Blade, 1841 (Karl Madsen: Johan Thomas Lundbye 1818-1848, København 1949, nr. D 48). Det er signeret af Flinch, ikke af Hans Christian Henneberg.

³ Alexandre Calame (1810-1864), schweizisk landskabsmaler.

⁴ Ud over ovennævnte træsnit af hoppen og føllet må det dreje sig om Lundbyes ni hidtil udførte raderinger (Karl Madsen: Johan Thomas Lundbye 1818-1848, København 1949, nr. A 1-9).

⁵ Cathrine (Trine) Lundbye, f. Bonnevie (1792-1863).

⁶ Edele Birgitte Høyen, f. Westengaard (1799-1883).

⁷ Lundbyes kusine, Louise Lundbye (1818-1845), gift med hans ældste storebror, Christian "Carl" Lundbye og død i barselsengen kort inden Lundbyes afrejse.

⁸ Brevet til Svend Gruntvig o.a., som Lundbye påbegyndte den foregående dag, findes i Skovgaard Museet, Viborg.

Mandag 7 Julij. Genf.

Jeg har idag besøgt Mr. Didon's
hans Værksted. Pladsen er en midaldren.
Mand med et strengt Ansigt, lidt skel-
pet; men han havde et meget reent
Væsen. Vi underholdt os en Time tid
paa fransk, saa godt jeg forst aend; jeg
viste ham mine Tegninger, som led
til at betage ham, og til sidst salgte han
nogle af mine vandrede Blade og Ghr.
Klemme hejs Tremit efter min Tegning:
Moster og Faldet, hvilke Ting jeg had hann
maadtage. — Derfor gik jeg til hans
berømte Elev: Calame, en lille
sart mindset Mand i langt ældre
Omgiwelse. Han havde i Arbeide:
Templerne ved Pestum, et Billed med
en smuk Videring; men jeg bliver ved
den Mening, jeg fattede om disse to
Kunstnere efter i Minie Patts at have
set de fiste Arbeider af dem: jeg saarer
Natur og Simplicitet i Behandlingen.
Dertil kommer: at Ingen af dem har
meget Fæue. Men Calame især har
en prægtig Opfatning; det kan man se
meget klart. — Calame medtog alle mine

Jaderingen samt Tresnittet, og gav mig
 6 nydelige Blade af hans egne, der næsten
 ere mig kjendte end hans Malerier.
 Det vil ji dog ikke sige, men de ere nydeligt
 gjort, og ji gik meget fornødt fra ham,
 sigte lige til Pastor, hvor der havde ve-
 ret to Breve til mig, som begge vare
 af sendte til D. m. Da blev ji meget alde-
 lingsom, Brevet var lukket igaaen, hvor
 naar i al Verden skal man sørge sig end
 Skift. To Breve, hvilkens Gled. og min
 naar ji idet mindste ventte 7 Dage og vel
 mere, inden ji naaer Horn. Det var fra
 Dig, velsignede Moder! og vel fra Frø
 Kløven, naar ji tænke. Nu skulle I med
 tage mit 3de Brev, som I vel see, skjøndt
 det er til mine Venner. Og endnu intet
 Ord er kommet til mig fra Hjemmet. Det
 længe vil ji dog ikke gads hald. ind at reise,
 det mærker ji vel, skjøndt det bliver vel
 dog bedre, naar ji faar det ordentligt Hjem
 i Italien, og slipper alle disse hallois
 Bekjendelser for Pas, Regninger, Befor-
 dring, Sprag osv, som dog pinner
 Baggage ikke at foregaa med Visita-
 tion og Drikkepenge - det er utaaldeligt!

3 fr. 60 Continuer for et Brev til Nemesse: Danmark.
1-50- for en Nodokam. - Det Skjæppet.

Det er skrevet videre og videre i
min Dagbog, for et Billed efter
det andet i min Tegnebog, naar
er ikke andet, end med Lavn tænke
paa: at en af mine Nærmeste, der
ved min Næmkomst allermeest skulde
de have glædet sig ved disse Ting, naar
en kerte, gik hert paa Dage for en
forladt Skæft og Venner. Lærte Lunde
saa alt min Næse imøde med deeltagende
p. Spænding, da kaldtes him selv til en
Længere ad en stille, dørkel Vei, hvor
saa en bedre end her for den sande Chri-
sten; men hvem er det, om hver Aand
ling, hvert utilberigt Ord, vor hele
hemmelige Brøst blev lagt paa Vagt
skæle? - Dog, Guds Naade ligger paa
den anden, og der veies lettelig af
sele store Forbrødelser, vil en tro.

Senere samme Aften

Det er underligt at tænke paa, at en, der
sigtelig levede saa ganske som Skik og Brug
er i Danmark, saa smert skulde sidde
paa Jæsen i Jæst med min lille Pibe i
Munden, under den store Jæslampe, i
Nærheden med min Venstinde. Og det gjordes

Ji det mitop saaledes efter en lille Spadsaction
paa den smukke store Quay ved Rhonen.
plaud. i kke de to Breve forfeilet mig, da
skulde Ophaldet i Genf været et behageligt.
Det var den første Male, ji nød, künde i
Frindsingenen sigde det smukke Schwanen,
künde i No skrive til minne Venner, og
endda paa T.d til at tegne lidt. Amorgen
til 6 til Lyon; om en Uge tid o kal ji vel
være i Rom hos Landsmandene.

Min Rejning her: Plu til grand aigle	18 fr 50 cent
For et Par Støvels forsalet (vållne)	6 - - -
For Vadse - ved ji endam i kke. -	1 - - -
Onsdag den 18 ^{de} paa Veien til Lyon.	
Liikke penge samt beordret og affjort for min Rejse	1 - 50 -
Middags mad i Belle garde (Told bureau)	2 - 50 -
Jordbær for min lille, netto Naboerskes Skjal	" - 50 -
for et glas Grog, samt to Almisseer, smaal.	" - 25 -
Aftens mad, ji ved i kke hvor - - -	1 - 75 -
Figurer, 25 Alf paa samme ike kjendte Sted -	2 - - -
en skændig affjort til landductenre -	3 - - -
og for et plumbere min koeffert end først Tald	" - 50 -

Onsdag den 19de Julej - Lyon

Det var lovet mig, at ji skulde komme tidseft
for at kunne gøre hurt strag med den piket
herfra, men i kke. at Wheld i undervejs, som
ophaldt Reisen meget. Om Jaisse vil ji kün